

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟ'ΥΛ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ



(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΚΟΥΓΟΝΤΑΣ τὰ λόγια αυτά ο Ροθέρτος Φίτζεραλντ, γίνηκε μονομιάς άλλος άνθρωπος. Πεταχτηκε απ' τη θέσι του κι' άρχισε νά φωνάζη στόν παράξενο έπισκέπτη του :

—Τί είνε αυτά που κάθεσαι και μου ψέλνεις, κύριε ;.. Λές ότι δέν άνέχεσαι ν' άπατούν κάποιον!.. Ποίος είν' αυτός ο κάποιος; Μίλα καθαρά!..

Ο άνθρωπος με τήν γενειάδα έξακολουθούσε νά είνε ψυχραιμος. Και με ήρεμο τόνο άπάντησε στόν δόκτορα που περίμενε ν' άκούση τί θα του έλεγε :

—Γιατρέ μου, σάς φανταζόμουν πιό ψυχραιμο. Δέν είσθε μονάχα σεις, γιατρέ!.. Όλες ή γυναίκες άπατούν τούς άνδρες τους, καθώς κι' ή δική σας ή γυναίκα!..

—Έξω απ' έδώ. χαμένε!.. φώναξε μ' όλη τή δύναμη τής φωνής του ο δόκτωρ Φίτζεραλντ στόν έπισκέπτη του, δείχνοντάς του τήν πόρτα.

Άλλ' ο παράξενος έπισκέπτης του έμεινε και πάλι άκίνητος και με μιάν υπόκωφη φωνή, του έιπε :

—Ο λυχαγός Χάρρυ Θόμσον!

Μόλις άκουσε τ' όνομα αυτό ο δόκτωρ Φίτζεραλντ, παράχτηκε σύγκορμος, σάν νά τόν χτύπησε άστροπελέκι. Γούρλωσε τὰ μεγάλα μάτια του κι' απ' τή λύσσα του άρχισε νά βλακιάη τὰ χείλη του που πανιάσανε και τρέμανε...

—Τί έίπατε ;.. ούβρλιαξε Ποιό όνομα προφέρατε ;.. Που τ' άκούσατε αυτό τ' όνομα ;

—Τ' άκουσα στό Χάυδ Πάρκ! του άπάντησε ψυχραιμα ο έπισκέπτης του.

—Δέν μπορώ νά σάς καταλάβω! Ξανάπε, ξεφυσώντας σάν μανιασμένο θηρίο ο γιατρέος. Δέν καταλαβαίνω τίποτα... τίποτα...

—Θά με καταλάβετε, κύριε, άρκει νά μ' άφηστε νά σάς μιλήσω έλευθερα. Μην φαντάζεσθε πώς είμαι από κείνους που ζητούν χρήματα, για τίς πληροφορίες που δίνουν!.. Έγώ είμαι ένας τίμιος οικογενειάρχης και!..

—Σ'ας παρακαλώ, κύριε, τόν διέκοψε απότομα ο Φίτζεραλντ, μ' έναν ίκετευτικό τόνο, μ'ην λέτε τόσα πολλά λόγια... Μιλήστε μου σύντομα και χαμηλώστε τόν τόνο τής φωνής σας, γιατί καμιά φορά έχουν αυτιά κι' οί τοίχοι. Ναί, έχουν αυτιά κι' οί τοίχοι και δέν άποκλείεται νάχουν και του δικού μου σπιτιού.

Όταν είδε τήν άπότομη αυτή άλλαγή του Φίτζεραλντ ο έπισκέπτης του, πήρε περισσότερο θάρρος.

—Θά ναι πολύ παράξενο τό σπιτί σας! του έιπε, χαμηλώνοντας τή φωνή του. Άλλά γιατί νά παραξενεύουμαι, πρόσθεσε άμέσως, άφου και μέσα σ' αυτό κατοικεί μιά γυναίκα, ή γυναίκα σας, ή κύρια Ρούθ ;.. "Α, γιατρέ, δέν ξέρετε πόσον κακές είνε όλες άνεξαιρέτως ή γυναίκες!..

—Ναί, ναί! Είνε κακές, πολυ κακές! έθεβαίωσε ο Φίτζεραλντ. Είνε φείδια φαρμακερά, είνε φείδια, που πρέπει νά τὰ συντρίβουμε κάτω απ' τήν φτέρνα μας!..

—Άχ, γιατρέ μου, δέν τάλπειζα νά βρω έναν άνθρωπο σάν και σας!.. έιπε άμέσως στόν Φίτζεραλντ, μ' έναν διαχτυκικό τόνο ο έπισκέπτης του. Είσθε ο μόνος άνθρωπος που κατάλαβε, όπως κι' έγώ, τί είνε πραγματικά ή γυναίκες! Θά σας πώ, λοιπόν, με λίγα λόγια ό,τι είδαν τὰ μάτια μου κι' ό,τι άκούσανε τ' αυτιά μου... "Άλλ' έπιτρέματέ μου προηγούμενως νά σάς συστηθώ! Όνομάζομαι Πάτρικ "Οκονορ κι' είμαι εργοστασιάρχης σαπουνιών!..

—Χαίρω πολυ, κύριε!.. του έιπε τότε ο γιατρέος. Άλλά, πέστε μου, έπί τέλους, τί είδατε και τί άκούσατε.

Ο Ξανθογένης κύριος, άρχισε τότε νά διηγηται με άφέλεια στό Φίτζεραλντ, ό,τι βρήθεκε τυχαίως πίσω από ένα θάμνο κι' άθελά του άκουσε τήν συνομιλία δυο έρωτευμένων, τής συζύγου του και του φίλου της. "Όσο προχωρούσε στή διήγησή του ο έπισκέπτης, τόσο τω μεγάλη ταραχή έπιανε τω γιατρό.

—Γιατρέ μου, συνέχισε άφέλεστα ο Πάτρικ "Οκονορ, ή γυναίκα σας έλεγε στόν άγαπημένο της ότι δέν σας άγάπησε ποτέ κι' ότι μόνον εκείνον άγαπά. Δέχτηκε μάλιστα νά πάη και στό σπιτί του, που είνε στήν Βαλθούρβ-στρή! "Α, είνε αίγουρο πώς τόν άγαπά τρελλά, γιατρέ!..

—Τό ξέρω!...φώναξε με μιά υπόκωφη φωνή ο δόκτωρ Φίτζεραλντ. Τό ξέρω πώς μονάχα εκείνον άγαπά!... Κι' όμως τήν άγάπησα τή γυναίκα αυτή, τήν άγαπά άκόμα!.. "Ω, δυστυχία μου!..

Κι' ο γιατρέος Φίτζεραλντ έπιανε και με τὰ δυο του χέρια τὰ πικνά και μακρυά μαλλιά του, τὰ τράθηξε με μιά βίαιη κίνηση και σκέπασε μ' αυτά τὸ πρόσωπό του..

—Άχ!..δέν τάλπειζα ποτέ νά μ' άπατά κάτω απ' τή μύτη μου!.. συνέχισε, τρέμοντας σύγκορμος και με ραγισμένη φωνή. Τό ύποπτευόμουν από καιρό τώρα, μα δέν ήθελα νά τό πιστέψω!.. Δέν τολμώ και τώρα άκόμα νά τό πιστέψω!..

—Κι' όμως, είνε αλήθεια!.. του ψιθύρισε ο "Οκονορ. "Επρεπε νά θλέπατε, όπως έγώ, με πόσον σπαραγμό άποχωρίσθηκε απ' τόν άγαπημένο της ή γυναίκα σας...

—Πάψε!.. Σώπασε!.. Δέν θέλω ν' άκούσω τίποτε πειά!.. τόν διέκοψε άγρια ο Φίτζεραλντ.

Άλλ' άμέσως σχεδόν έπεσε συντριμμένος άπάνω στήν πολυθρόνα του, ψιθυρίζοντας :

—"Ω, δέν μπορώ!.. Πέστε μου τί ξέρετε άκόμα!.. Θέλω όλα νά τὰ μάθω, όλα!.. Έξακολουθήστε, κύριε!..

—Δυστυχώς, του άπακρίθηκε ο "Οκονορ, δέν έχω τίποτ' άλλο νά σάς πώ. Σ'ας έπανακισθάνω μονάχα, πώς ώρίσανε νά συναντηθούν και πάλι και νά μείνουν όλομόναχοι μιά δλόκληρη ώρα!..

—Μιάν ώρα, οί δυο τους! Ξεφώνισε με φρίκη ο Φίτζεραλντ. Και άμέσως πεταχτηκε άπάνω κι' άρχισε νά βηματίζη σάν τρελλός, φωνάζοντας :

—Θάνατος!.. Θάνατος που θά τούς βρῆ και τούς δυο!.. Καταδική και θάνατος!

—Βέβαια θά ναι κι' ή μητέρα του άγαπημένου της στό σπιτί, ψιθύρισε πάλι ο "Οκονορ, αλλά τί σημαίνει αυτό; Μήπως μπορει νά τούς έμποδίση νά κάνουν ό,τι θέλουν, μιά παραλυμένη γρηά γυναίκα ;..

—Σιωπή!.. του φώναξε άσθμαίνοντας ο Φίτζεραλντ. Άφήστε με μόνον!.. Κι' άγριο στις 9 1/2 με δέκα...

—"Οχι, κύριε!.. του ξανάπε ο έπισκέπτης του Κάνετε λάθος. Σήμερα θά συναντηθούν... Σήμερα πούχετε νά κανέτε τήν διάλεξι σας στήν "Ιατρική "Εταιρεία. "Ετσι γίνεται πάντα. Είνε ή συνηθισμένη ιστορία, γιατρέ μου : "Ενώ ο σύζυγος είνε άπασχολημένος, ή κυρία διασκεδάζει με τόν καλό της!.. Περιφημα δηλαδή : Τη στιγμή που θά είσατε σεις στήν "Ιατρική "Εταιρεία, ή κυρία Ρούθ θά βρισκεται στόν... Παράδεισο!..

—"Ωστε με κοροιδεύετε ; ούβρλιαξε ο Φίτζεραλντ. Φύγετε!.. Φύγετε, σάς λέω!..

—Έγώ σ'ας κοροιδεύω; Έγώ, γιατρέ;... άρχισε νά διαμαρτύρεται ο έπισκέπτης του, ύποχωρώντας με μεγάλα βήματα πρὸς τήν πόρτα.

Άλλ' ο Φίτζεραλντ άρπαξε έντωμαεαζύ ένα χειρουργικό μαχαίρι κι' ώρμησε κατ' άπάνω του.

Ο "Οκονορ στηλώθηκε τότε με τίς πλάτες στήν πόρτα και κάρφωσε τὰ θλέμματά του άπάνω στόν μανιασμένο γιατρό.

Ο Φίτζεραλντ άφου έκανε δυο μεγάλα πηδήματα πρὸς τὰ έμπρός, σάθηκε απότομα άκίνητος κι' άφησε νά του πέση τὸ μαχαίρι στό πάτωμα! Τόν ειχε κυριέμει μία έξαφνική κατάπνοσις. "Ετρεμε σύγκορμος, απ' τὰ χείλη του βγαίνανε λευκοί άφροί και κούτταξε άπάνω στό ταθάνι, με θλέμματα θολά και φοβισμένα.

Ο έπισκέπτης του μισάνοιξε τότε τήν πόρτα και γλύστρησε έξω.

—Είνε τρελλός! μουρμούριζε μέσα του, κατεβαίνοντας τίς σκάλες του μεγάρου του δόκτορος Φίτζεραλντ. Ναί, είνε τρελλός! Δέν του άξίζει ή κρεμάλα, αλλά τό Φρενοκομείο!.. Όπως δήποτε, τόν έχω στό χέρι κι' ο φιλαράκος μου ο Μούρφυ θά παραδεχτή ό,τι ένας είνε ο Σέρλοκ Χόλμς!..

Κατά τίς όχτώ τὸ θράδυ τής ίδιας μέρας, ή Ρούθ Φίτζεραλνθ έβληπε νά έξακρυσθώ αν έφυγε ο άνδρας της. Μόλις όμως άνοιξε τήν πόρτα του σπουδαστηρίου του, έμεινε κατάπληκτη. "Οχι μόνον δέν ειχε φύγει ο δόκτωρ Φίτζεραλντ, αλλά καθότανε σκυφτός μπροστά στό γραφείο του και φαινόντανε θυσιασμένος σ' άνήσυχες σκέψεις.

('Ακολουθεί)

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ

ΚΑΛΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ